

BLIND GETROUWD

Een hilarische komedie

door

JEROEN MAES

Versie voor Nederland. Met dank aan Martine De Jager voor de hertaling van het 'Vlaams' naar het Nederlands.

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BLIND GETROUWD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JEROEN MAES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2023 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Jeroen Maes,

[Website: www.komediesjeroenmaes.com](http://www.komediesjeroenmaes.com),

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Martin Demeester

Francine Demeester

Margriet (Griet) Demeester

Brent Devooght

Roger Stubbe

DECOR:

Het gebeuren speelt zich af in de woonkamer van Martin en Francine.

Er staat een tafel met stoelen, andere kant een sofa.

Er is Links midden een gang die leidt naar de voordeur.

Links achter een deur die leidt naar de tuin.

Achteraan een trap die leidt naar de slaapvertrekken.

Rechts achteraan een deur naar de keuken.

Recht vooraan een deur naar de eetkamer.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(de bel, Francine komt uit de keuken met handdoek, haar handen zijn nat)

FRANCINE: *(roept)* Martin! Martin! *(de bel, ze zucht, veegt haar handen af)* Ja, moment ik kom. *(de bel, ze gaat opendoen)* Ah Grietje, kom binnen.

GRIET: Dag Mam. *(kus)*

FRANCINE: En hoe is het?

GRIET: Goed, met jou?

FRANCINE: Niet goed, de gootsteen zit weer verstopt. Ik zal Roger weer moeten vragen hè.

GRIET: Die prutser! Die gaat het helemaal om zeep helpen.

FRANCINE: Ik hoop het, dan krijg ik misschien eindelijk mijn nieuwe keuken.

GRIET: Mam!

FRANCINE: Je weet hoe je vader is hè. 't Is de enige manier om iets voor elkaar te krijgen.

GRIET: Is hij thuis?

FRANCINE: Ja, bezig in de tuin! Waarom?

GRIET: Ik wil ... euh ... een mededeling doen!

FRANCINE: Tjonge zo plechtig. *(hoopvol)* Zwanger? Ga zitten, ga zitten.

GRIET: Nee, geen paniek, ik ben niet zwanger.

FRANCINE: Wat dan? Oh nee, Ik weet het al, je gaat het doen hè?

GRIET: Wat?

FRANCINE: Op wereldreis! We gaan je een jaar niet zien *(krijgt het moeilijk)* Dat is het hè, kind toch, heb je je malariapil al?

GRIET: Mam rustig het is goed nieuws, niks om je zorgen over te maken.

MARTIN: *(op)* Zeg Francine die peterselie ... ah Grietje, wat een verrassing.

GRIET: Dag pa! (*kus*)

MARTIN: Alles goed?

GRIET: Ja, prima!

FRANCINE: Ze komt een mededeling doen.

MARTIN: Zwanger en je weet niet van wie, is het dat?

GRIET: Nee, en ik ga ook niet op wereldreis.

MARTIN: Wat dan?

GRIET: Euh ... ga even zitten alle twee. (*ze doen het*)

MARTIN: Oei is 't zo erg?

GRIET: Nee 't is helemaal niet erg, ik ... ik heb een nieuwe liefde!

MARTIN: Alweer?

FRANCINE: Vader!

GRIET: En 't is de ware deze keer, ik voel het.

MARTIN: Dat hebben we vaker gehoord hè Grietje, die vorige, weet je nog, Opel Kadet.

GRIET: Abdel Khaled!

MARTIN: Ja, die! Daar was je ook zo gek op! En maar couscous eten.

GRIET: Deze keer is 't anders! We zijn stapelverliefd.

MARTIN: Hoe heet hij? Niet te moeilijk hè, je weet hoe ik ben met namen.

GRIET: Brent!

FRANCINE: (*klaart op*) Dat is een mooie....Nederlandse naam.

MARTIN: Brent, dat is kort en krachtig dat moet lukken!

FRANCINE: En wat doet hij voor werk?

GRIET: Hij is een advocaat in spé.

FRANCINE: Olalala.

MARTIN: Waar ligt dat spé? In de Ardennen?

FRANCINE: Vader, 'in spé' dat wilt zeggen, nog net geen advocaat, toch Grietje?

GRIET: Inderdaad, hij loopt momenteel stage bij Houthoff, nog een kleine maand en dan begint hij als zelfstandig advocaat.

FRANCINE: Olalala, bij Houthoff. Grietje, je maakt ons zo gelukkig.
Begin maar snel aan kindjes.

GRIET: Alles op zijn tijd hè mam.

MARTIN: Ja, 'advocaat', dat is niet slecht natuurlijk.

GRIET: Ik zou hem heel graag komen voorstellen, mag dat?

FRANCINE: Tuurlijk! Hoe sneller hoe liever. Wanneer kom je?

GRIET: Vrijdagavond?

FRANCINE: Perfect.

MARTIN: Ik zou wel gaan vissen met Roger hè, vrijdag.

FRANCINE: Dat is in de namiddag.

MARTIN: Ja, maar je weet nadien ...

FRANCINE: Dan ga je voor één keer niet naar het café.

MARTIN: Oei, Roger zal daar niet blij mee zijn.

FRANCINE: Vader, je dochter komt haar toekomstige voorstellen,
een advocaat nog wel. Dan laat je toch alles vallen!

MARTIN: Ja, tuurlijk. Je hebt gelijk!

FRANCINE: Nou zeg, dat is nu echt eens goed nieuws! Dat konden
we gebruiken.

MARTIN: Inderdaad, doe eens een flesje open scheet, daar moeten
we op toosten.

FRANCINE: Goed idee vader! *(wil afgaan keuken)*

GRIET: Misschien nog één klein detail.

MARTIN: 't Is een eskimo! *(lacht)*

GRIET: Nee, nee ...

MARTIN: Wat dan?

GRIET: Hij is blind! *(pijnlijke stilte)*

FRANCINE: Pardon?

GRIET: Brent is blind. *(stilte)*

MARTIN: Wacht nog maar eventjes met dat flesje, scheet.

FRANCINE: Je meent dat toch niet Grietje.

GRIET: Jawel, hij is blind geboren. *(opnieuw stilte, Francine moet
gaan zitten, een zenuwinzinking nabij, na een tijdje)*

MARTIN: Is hij daar al eens mee naar de dokter geweest.

GRIET: Hè?!

MARTIN: Ja, dat is misschien gewoon een stofje voor z'n lenzen.

GRIET: Pa! Hij is blind geboren!

MARTIN: Een stuk stof dan, een laken van in 't kraambed?

GRIET: Ik kan begrijpen dat het misschien schrikken is ...

FRANCINE: Ben je zeker dat je niets meer voelt voor Abdel Khaled?
Zo'n slechte jongen was dat niet hè, ik ... vond dat een leukerd.

MARTIN: En die zag je tenminste staan!

GRIET: Je moet hem leren kennen, echt dan vergeet je dat hij blind is.

FRANCINE: *(snikken nabij)* Olalala olalala, Grietje toch!

GRIET: Mam gaat het?

FRANCINE: En ... waar kent hij jou van?

MARTIN: 't Zal niet van een foto geweest zijn.

GRIET: Ik doe toch vrijwilligerswerk, bij visueel gehandicapten. Hij komt regelmatig boeken lenen in braille. 't Was liefde op 't eerste gezicht!

MARTIN: Op 't eerste gezicht? Dat is een goede!

GRIET: Oké, ik snap dat jullie wat over jullie toeren zijn.

MARTIN: Een mens zou voor minder over z'n toeren zijn.

FRANCINE: Olalala ...

GRIET: Hij is echt heel sympathiek.

MARTIN: Een blinde advocaat! Mijn God! Die gaat over z'n Toga struikelen.

FRANCINE: Wat doe je ons weer aan!

MARTIN: Ja, kind ik moet zeggen 't gaat in stijgende lijn met je liefjes.
Dan was je eerste, die hippie in die boomhut, eigenlijk nog de beste. Bak Friet!

GRIET: Godfried!

MARTIN: Welja!

GRIET: Je zal zien dat het heel erg mee valt. Hij is heel charmant en knap.

MARTIN: En blind!

GRIET: En blind ja! Ik snap dat het een beetje een shock is, maar ik vraag gewoon of jullie hem een kans willen geven.

FRANCINE: Olalala ... kind toch, kind toch.

GRIET: Dus vrijdag is goed voor jullie?

MARTIN: Doe maar zaterdag. Dan drink ik mij vrijdag eerst nog wat moed in op café met Roger.

GRIET: Brent kan niet zaterdag. Mam?

FRANCINE: (*probeert zich te herpakken*) Jaja, vrijdag is goed!

GRIET: Dankjewel Mam, we zullen d'r zijn!

Scène 2

(3 dagen later, vrijdagavond)

FRANCINE: (*uit de keuken met bakje chips*) Voilà. (*zet het op tafel, ziet Martin ijsberen*) Martin, doe nu eens rustig, ga zitten en ontspan.

MARTIN: Ja, makkelijk gezegd ...

FRANCINE: We moeten vooral gewoon doen.

MARTIN: Ja, dat ga ik proberen.

FRANCINE: Hij mag niets zien aan ons!

MARTIN: Dat zal het probleem niet zijn, hij is blind. Mijn God, hoe haalt die dat toch weer in haar hoofd! Was ze maar nooit aan dat vrijwilligerswerk begonnen.

FRANCINE: Martin, je gaat je gedragen hè. Ik heb het er ook heel moeilijk mee, maar we moeten hem een kans geven.

MARTIN: Jaja, ik zal mijn best doen! Ik speel de vader met 'de open visie'.

FRANCINE: Juist, zo is het. Onze dochter is smoorverliefd en we moeten dat respecteren en proberen een goede indruk te maken.

(de bel)

FRANCINE: Daar zijn ze! Gedraag je hè! (*duidelijk zelf over haar toeren*) Doe jij open?

MARTIN: Nee nee jij! Ik euh ...mijn veters. *(doet alsof hij zijn veter knoopt)*

(de bel)

FRANCINE: Ooh ... Jij hè! *(over haar toeren)* En niet te zenuwachtig doen! *(gaat opendoen, gespeeld vriendelijk)* Ah Grietje.

GRIET: *(off)* Dag mam. *(komt op)* Dag pap.

FRANCINE: Schatje! *(kus)*

MARTIN: *(opgelucht)* Ben je alleen?

GRIET: Nee nee. *(tegen Brent die we nog niet meteen te zien krijgen)* Kom maar binnen, kijk eens aan, dat is nu 'Brent'. *(Brent komt op gevolgd door Francine. Hij draagt zwarte zonnebril, stok in de hand, Griet haakt in)*

MARTIN: *(tracht zo normaal mogelijk te doen)* Ah, kijk aan ... welkom Blind!

GRIET: Brent pa!

MARTIN: Jaja dat bedoel ik, hey ... ik ben de daddy... *(steekt hand uit, Brent reageert niet, onhandig met hand zwaaiend)*

GRIET: *(tegen Brent)* Hij wil een hand geven.

BRENT: Excuseer, hallo. *(steekt hand uit, te hoog voor Martin, spel met hand op en neer uiteindelijk ontmoeten de handen elkaar)*

MARTIN: Ja, je hebt hem! Aangenaam.

BRENT: Aangenaam, Brent.

MARTIN: *(net iets te luid)* IK BEN DUS DE VADER VAN GRIET.

GRIET: Hij is niet doof hè pa!

MARTIN: Ah nee juist, alleen maar blind natuurlijk.

BRENT: Euh ... ja.

MARTIN: Dat valt dan nog best mee eigenlijk hè.

FRANCINE: Vader!

BRENT: Maar jij bent dus de vader van Griet.

MARTIN: Klopt, en dat daar is mijn vrouw Francine. *(hij wijst)*

BRENT: *(knikt maar naar de andere richting)* Hallo.

MARTIN: Nee, dat is de drankkast, ze staat aan de andere kant.

BRENT: Oh pardon. *(steekt hand uit andere kant)*

FRANCINE: *(neemt zijn hand vast)* Aangenaam, ik ben Francine.

BRENT: Brent! U heeft een mooie stem.

FRANCINE: *(gecharmeerd)* Dankjewel. Wees welkom en ga zitten alsjeblieft.

MARTIN: Ja, ja ga zitten. *(Brent staat aan Martin zijn kant dus hij moet er wel langs, maar weet de weg natuurlijk niet)* Kom op niet verlegen zijn, kom *(duwt hem richting de bank)* 't is hier langs! *(Griet bliksemt hem neer)* Zo je bent er. *(duwt hem in de bank, blikken van Griet naar Francine)* Zal ik je stok aan de kapstok hangen?

BRENT: Euh ...

GRIET: Nee pa, laat die daar maar liggen.

MARTIN: Geen enkele moeite hoor, Blind.

GRIET: Brent!

MARTIN: Juist!

BRENT: Ik hou hem wel bij me.

MARTIN: Je zegt het maar hè, als het teveel je zicht belemmert dan...

FRANCINE: *(om de boel te redden)* Kan ik je een glas bubbels aanbieden Brent?

BRENT: Graag!

FRANCINE: Grietje?

GRIET: Tuurlijk mam, dat hoef je toch niet vragen.

MARTIN: Ho ho moment, wie is er hier de Bob?

GRIET: Ik hè pa!

MARTIN: Pas dan maar op.

FRANCINE: Eén glaasje kan geen kwaad hè vader. *(af keuken)*

MARTIN: Jaja maar toch. *(ongemakkelijke stilte)* Zo Grietje, jij Bob? *(tegen Brent)* Heb jij nog geen rijbewijs?

BRENT: Euh ...

GRIET: Pa, alstublieft.

MARTIN: *(nu pas valt zijn frank)* Ah ja nee natuurlijk niet, sorry.

BRENT: Geen probleem.

MARTIN: Ik moet er nog een beetje aan wennen.

BRENT: Dat snap ik. *(stilte, blikken van Griet naar haar vader 'gedraag je')*

MARTIN: Maar de vrouw achter 't stuur, je hebt dat goed voor elkaar Nee ik bedoel ... *(Griet draait met ogen)* Pas op, bij ons is het ook zo als we 's avonds de deur uitgaan, dan rijdt Francine ook altijd.

BRENT: Omdat je graag een glaasje drinkt?

MARTIN: Nee, ik ben nachtblind! Dat is irritant! *(Griet weet niet meer waar ze het heeft)*

BRENT: Daar kan ik mij iets bij voorstellen.

MARTIN: Ah, heb jij daar ook last van? ... *(hij realiseert zich zijn 'fout')* Sorry. *(stilte, na een tijdje)*

BRENT: Jullie wonen hier rustig.

MARTIN: Zeker! Zo is dat buiten de stad hè. Wil je anders de tuin eens zien, voor het donker wordt?

GRIET: Pa, misschien moet je eventjes niks meer zeggen.

MARTIN: Hoezo? ... Ah ja ... pardon.

FRANCINE: Zo... hier zijn we weer. *(komt op met fles)*

GRIET: Precies op tijd.

FRANCINE: *(ze is duidelijk op van de zenuwen, bevend met fles in hand)* Schenk jij in vader?

MARTIN: Geef maar hier, dat is mannenwerk hè. *(hij doet het)*

GRIET: Gaat het mam?

FRANCINE: *(duidelijk niet)* Jaja ...

MARTIN: *(vol glas richting Brent)* Zo tast toe! *(Brent reageert niet, luid)* TAST TOE!

BRENT: Ik? Euh ... *(met zijn hand in de lucht voelend, Griet heeft hem een glas)*

GRIET: *(terwijl ze Martin neerbliksemt)* Hier schat.

BRENT: Dankjewel.

MARTIN: Nou, op de kennismaking en op een gezellige avond. Proost! *(wil klinken met Brent)*

BRENT: Proost! (*glas andere richting, Martin even in de war maar klinkt dan met Brent*)

FRANCINE: Het doet ons plezier dat jullie langskomen.

MARTIN: Enorm! Ik keek ernaar uit!

BRENT: Ik ook!

MARTIN: Jij ook?

BRENT: Spannend natuurlijk, voor de eerste keer je toekomstige schoonouders ontmoeten.

MARTIN: 'Toekomstig' inderdaad, we zijn zover nog niet hè.

GRIET: Dat is wel de bedoeling hè pa!

MARTIN: Jaja we zullen wel zien ... Nou jij niet hè, maar wij ...ik bedoel.

FRANCINE: (*wil de situatie redden*) Een toastje Brent?

BRENT: Lekker!

MARTIN: Pak maar hoor! 't Staat voor je neus!

BRENT: Euh ... (*Francine nu ook onhandig met een bord, Griet schiet haar te hulp*)

GRIET: Hier.

BRENT: Dank je!

MARTIN: (*net iets te hard*) Maar dus, Blind ...

GRIET: BRENT!

MARTIN: Ja ... als ik het goed begrijp ben je gek op onze dochter?

GRIET: Pa, niet zo hard!

MARTIN: Sorry maar ik verwar blind altijd met doof. Als ik een blinde zie roep ik, als ik een dove zie help ik hem de straat oversteken. (*lacht, als enige, stilte*) 't Is een grapje hè.

FRANCINE: (*lacht gemaakt om de situatie wat te redden*) Grietjes vader heeft soms een raar gevoel voor humor, niet op letten.

BRENT: Geen probleem, ik vind het wel grappig.

MARTIN: Ah, ik probeer het leven altijd door een roze bril te bekijken. (*blik Griet naar Francine, dan tegen Brent*) Ik vind die van jou eerlijk gezegd nogal donker.

FRANCINE: Vader, wat zeg je nu toch allemaal?

GRIET: Niet te geloven. Pa je gaat ermee stoppen hè!

BRENT: 't Is oké Grietje, hij bedoelt het goed.

MARTIN: Sorry, ik druk mij misschien nogal onhandig uit.

GRIET: Dat kan je wel zeggen.

MARTIN: Ja, maar je moet je daar niet op blind staren hè, Brent.

FRANCINE: *(staat op, om de boel te redden)* Goed, gaan we aan tafel?

MARTIN: *(springt op, duwt salontafel aan de kant)* Ja, alles aan de kant dat hij er door kan!

GRIET: Pa, nog één zo'n opmerking en we zijn hier weg!

FRANCINE: Nee Grietje, dat kan je niet maken, mijn eten!

GRIET: Sorry mam, maar dat hoeven we toch niet te pikken.

MARTIN: Dat is puur van de zenuwen, ik zal niets meer zeggen.

FRANCINE: Als dat zou kunnen, vader.

BRENT: Schatje, je moet er niet zo over inzitten, je weet dat ik tegen een stootje kan.

MARTIN: Vanzelfsprekend, want jij zult toch af en toe wel eens tegen iets aan botsen ... *(blik Griet)* Ik zwijg!

BRENT: Het ruikt hier wel lekker, wat schaft de pot?

MARTIN: Blinde vink!

GRIET: Dit geloof je toch niet.

FRANCINE: Dat was gisteren vader. Nee, het is oosters. Rijst met curry en saté.

BRENT: Klinkt heel lekker.

MARTIN: Dat is het ook. Saté, vlees op een stokje. *(neemt blindenstok van Brent vast)* Wow dat zou nog eens een saté zijn.

GRIET: Oké, dat is de druppel, kom Brent we gaan hier weg!

FRANCINE: Grietje toe ...

GRIET: Nee, 't is genoeg geweest, het gaat te ver.

MARTIN: Dat laatste was een grapje hè schat.

GRIET: Ik heb niemand horen lachen. *(grijpt Brent bij de arm)* Kom, Brent.

BRENT: Euh ...

GRIET: (*cynisch*) Bedankt hè pa, om mij zo voor schut te zetten.

MARTIN: Schat, je ziet het te zwart in.

FRANCINE: Martin, stil!

GRIET: Ik weet dat jullie een blinde schoonzoon niet zien zitten, ...

FRANCINE: Maar jawel, ...

GRIET: Hoe dan ook, ik ben gek op Brent en ik ga met hem trouwen en na vanavond hoe sneller hoe liever. Kom, Brent. (*ze gaan weg*)

BRENT: Euh ... goedenavond.

MARTIN: Ja ... goedenavond, voorzichtig hè op de weg. (*maar ze zijn al weg, dan tegen Francine*) Dat viel toch best mee hè.

FRANCINE: (*Francine bliksemt hem neer*) Jij hè! JIJ! AAH!!!
(*verdwijnt in de keuken, slaat met deur*)

Scène 3

(*volgende dag, Roger en Francine aan de tafel*)

FRANCINE: Roger, het was een ramp!

ROGER: Ja, Francine, dat heeft wat tijd nodig. Toen onze Thomas thuis kwam met Rikkert, daar moest ik toch ook wel even aan wennen!

FRANCINE: Dat is toch iets anders hè Roger.

ROGER: Iets anders? Sorry maar ik was ook in de war toen hij de eerste keer zijn vriendje kwam voorstellen in onze woonkamer. Ik heb mij telkens versproken.

FRANCINE: Ja net zoals Martin. Die zei constant 'Blind' in plaats van 'Brent'.

ROGER: Ik ken het, ik zei constant 'Flikkert' tegen 'Rikkert' en één keer 'Rukkert'. Dat is uit pure zenuwen hè. Dus ik begrijp Martin wel.

FRANCINE: Die gaat dat nooit accepteren.

ROGER: Jawel, ik zeg het toch, dat heeft wat tijd nodig. Met Thomas is dat nu 3 jaar geleden en ik geef Flikkert ... Rikkert nu zelfs al een hand. Ik heb wel zo'n ontsmetter gekocht, met zo'n pompje. Je past je wat aan en dan lukt het allemaal wel.

FRANCINE: Je kent hem goed genoeg hè Roger, Martin kan koppig zijn.

ROGER: Die draait 180 graden om, je gaat dat zien.

FRANCINE: Maar pas op, ik had ook liever een schoonzoon gehad die niet blind was.

ROGER: Ik had liever een schoondochter gehad en ze mocht ook nog blind zijn.

FRANCINE: Ja maar, als die kinderen krijgen, Brent gaat die dus nooit zien hè.

ROGER: Bij mijn Thomas is er geen sprake van kinderen krijgen en nu jij?

FRANCINE: Geen kleinkinderen, dat zou ik niet overleven.

ROGER: Ah zie je wel!

FRANCINE: Maar 't is toch anders. Ik vind het ook zo erg voor Grietje, heel haar leven staat in functie van Brent.

ROGER: Heel Thomas zijn leven staat in functie van Rukkert! Maar goed 't is zijn keuze en aan iedereen mankeert er wel iets toch? *(staat op, hij heeft duidelijk een valse heup, te zien door manier waarop hij loopt)* Ik ga maar eens verder, doe de groeten aan Martin.

FRANCINE: Dat gaat niet, ik praat niet meer met hem!

ROGER: Oei, is 't weer zover?

FRANCINE: Hij moet eerst zijn verontschuldigen aanbieden. Zeg het hem maar vrijdag als je gaat vissen.

ROGER: Dan praten we niet hè, anders jagen we alle vissen weg.

FRANCINE: In de auto?

ROGER: Ah ja dat kan ook, doe ik.

FRANCINE: Dankjewel!

ROGER: Nou Francine, *(hinkend naar de voordeur)* bedankt voor 't biertje en de groetjes aan Grietje en Blind!

FRANCINE: Brent!

ROGER: O God ja, nu begin ik ook al. *(lacht)* Nee nee, ik prent het in mijn kop, Brent! Brent Brent Brent! Hoppa 't zit erin.

MARTIN: *(op, met emmer, Francine koppig naar de hoek van de kamer)* Ah Roger, hoe is't?

ROGER: Goed, ik heb het zojuist bekeken in de keuken, dat is gewoon een kwestie van een nieuwe sifon.

MARTIN: Ah da's goed nieuws, ik zag ons al weer een nieuwe keuken kopen.

ROGER: Maar nee joh, ik kom dat deze week nog repareren.

MARTIN: Perfect! Ah Roger, goed dat je hier bent, zeg eens tegen mijn vrouw dat er alleen nog maar tijm is en geen laurier meer.

ROGER: Euh ... ze staat daar hè!

MARTIN: Dat weet ik, ik ben niet blind hè!

ROGER: Waarom moet ik dan ...

MARTIN: We spreken niet meer tegen elkaar.

ROGER: Ja, ik heb het gehoord!

MARTIN: En dat gewoon vanwege een paar kleine versprekingen hè.

ROGER: 't Moet wel erg geweest zijn, volgens Francine.

MARTIN: Och ze overdrijft, zoals altijd. Vooruit, zeg het maar.

ROGER: Euh ... ja. *(hij hinkend richting Francine)* Francine ... ik moest van je man doorgeven dat er geen tijm meer is, alleen nog laurier.

MARTIN: Omgekeerd.

ROGER: Ah enkel laurier, geen tijm.

MARTIN: Nee, geen tijm, wel laurier.

ROGER: Ja, juist.

MARTIN: Zeg het.

ROGER: Euh ... ja *(tegen Francine)* Geen tijm, wel laurier.

FRANCINE: Roger, zeg eens tegen mijn man dat hij dan peterselie neemt in de plaats van tijm.

ROGER: Euh ...

FRANCINE: Vooruit!

ROGER: *(hinkend naar Martin, ze staan elk aan een kant van de scène)* Euh ... Martin je vrouw zegt dat je dan maar peterselie moet nemen in plaats van tijm.

MARTIN: Zeg maar dat dat niet zal lukken. *(Roger aarzelt)* Hup.

ROGER: *(steeds weg en weer hinkend)* Hij zegt dat dat niet zal lukken.

FRANCINE: Vraag eens waarom niet.

ROGER: *(tegen Roger)* 'Waarom niet'?

MARTIN: *(luid)* Omdat jij het poortje van de kippen open hebt laten staan! *(stilte)* Hup zeg het.

ROGER: Volgens mij heeft ze het wel gehoord.

MARTIN: Zeg het!

ROGER: Hij zegt dat het jouw schuld is, omdat je de kippen hebt laten openstaan, nee het poortje.

FRANCINE: Dat is niet waar!

ROGER: 'Dat is niet waar' zegt ze!

MARTIN: Ah nee, wie is er het laatst binnen geweest?

ROGER: Hij vraagt wie dat er het laatst is binnen geweest?

FRANCINE: Ik niet!

ROGER: Ik niet!

MARTIN: Ah nee, jij niet zij.

ROGER: Ah nee jij niet, zij! ... jij!

FRANCINE: Ach, ontploft met je tuin! *(af keuken)*

ROGER: Ze zegt dat je moet ontploffen in je tuin!

MARTIN: Ze kan de pot op.

ROGER: Moet ik dat gaan zeggen?

MARTIN: Nee! Roger, dat is hier aan het escaleren hè.

ROGER: Ja, 2 koppige ezels bij elkaar.

MARTIN: De laatste keer heeft dat 5 maanden geduurd, geen woord hè.

ROGER: Dat weet ik nog.

MARTIN: Gewoon omdat ik mijn tuin had omgespit en een beestje had meegepakt.

ROGER: Ze was wel gek op die hond hè, Martin.

MARTIN: Ik ook! Maar ja dat stomme beestje stak zijn kopje precies op 't verkeerde moment tussen mijn spade en de grond, dus ja tjakaa.

ROGER: Ach arm beest hoe was 't nu ook alweer Filouke?

MARTIN: Bijouke! Trouwens, 13 jaar is oud genoeg voor een poedel.

ROGER: Dat was haar kindje hè Martin, dus ik begrijp wel dat Francine daardoor in de put zat.

MARTIN: In de put ?! Bijouke zit ook in de put, speciaal gegraven achter in de tuin. Ze hoeft daarom toch niet 5 maanden geen woord meer te zeggen.

ROGER: Dat is misschien wel wat lang.

MARTIN: Heel lang! Pas op, d'eerste 2 maanden vond ik dat zalig, die rust, maar op den duur ...

ROGER: En denk je dat het nu weer 5 maanden gaat duren?

MARTIN: Het zou wel eens 't dubbele kunnen worden.

ROGER: Was het zo erg gisteren met Brent? (*gaat terug zitten, al hinkelend*)

MARTIN: Roger, ik was op van de zenuwen hè, en je weet het, dan zeg ik de verkeerde dingen.

ROGER: Ja, daar zijn wij twee hetzelfde in. (*lacht*)

MARTIN: Grietje stond op ontploffen.

ROGER: En Brent zelf?

MARTIN: Die bleef heel kalm eigenlijk.

ROGER: Je moet hem een kans geven, Martin. Ik heb dat ook moeten doen met Likkert ... Rikkert. Op zich zonder schmink en handtas valt die jongen heel erg mee.

MARTIN: Je begrijpt toch ook dat je als vader je enig kind liever met een normale gast ziet trouwen.

ROGER: Is Grietje gelukkig?

MARTIN: Tja ... ik denk het wel.

ROGER: Nou, dat is wat telt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto